

Popoldne istega dne je mlad duhovnik začudeno obstal na čelu pogrebne-
nega spreveda, ko je v blatu zagledal negibno ležeče telo.

Nejc je v roki stiskal injekcijo; prazno . . . kot življenje prazno. Duhov-
nik je pobral zvezek, ki je ležal poleg trupla. Ne meneč se za pogrebce, ki
so se mrmraje zgrnili okrog njega, je polglasno prebral pesem, ki je bila
napisana na ovitku:

Slepa starka rahlja gomilo,
hlad se plazi ob zidovih,
na konicah belih prstov
je skrita davna prerokba.

Veter je otožen svat,
ki v najvišjih iglicah ciprese
pogrebno pesem požvižgava.

Tragika spominjanja
se v lobanje zažira,
nesmisel večnih rojstev
se na mrzlem kamnu sveti.

Milan
Vincetič

Diluvij

Mileni

PRVI VEK Ti si rekla stari sen
jaz pa kar diluvij
mene je pobralo prej
ti se zmakneš uri

Ti si rekla pozna pot
jaz pa kar diluvij
mene vzelo je drugod
tebe neslo z vnuki

DRUGA DOBA Ko bo druga doba vek
ko bo druga doba žena
zate bom ledena ped
zame boš stoletja

Ko bo druga doba vek
me doljubi v ženo
zate bom šele odslej
ko bom tik pod ledom

TRETJI VEK Tretji vek je daleč vstran
tretji vek je doba
nate čaka krotki raj
name polna voda

V tretjem veku se godi
da brata sva po mleku
tebe s sestro oplodi
mene spelje h grehu

ČETRТА DOBA To je bajni dóbavek
to je ženska doba
tebi se pozna v očeh
mene moško gloda

To je bajni dóbavek
to je moška doba
tebe gleda matihčer
mene trebi znova

PETI VEK Kmalu bo rojen otrok
peti sin s sekiro
tebe bo preplanil jok
jaz pa z njim v divjino

Kmalu bo rojena hči
peto hromo dete
ti ji boš kanila kri
jaz peljal do reke

ŠESTA DOBA Šesta doba ne živi
šesta so vekovi
ti zarasteš od tišin
mene samo vodi

Šesta doba ne živi
šesta je ledovje
sedmi vek bo le privid
v osmem je zasončje

SEDMI VEK Nisem rekel sedmi vek
rekla sva diluvij
ti si lovec ali plen
jaz od zdavnaj drugi

Nisem rekel pozna pot
rekla sva diluvij
kmalu bo vodena noč
spravlja se k odjugi